

pripovenci; njegovo spremanje, i naše nadanje, za roman ugrabila je smrt. U prvinama njegovim, pa i malo docnije, jasno se vidi uticaj Lazarevića. Tek se, dubljim proučavanjem francuskih pisaca, počeo oslobodjavati toga uticaja, a pero je njegovo na svagda usahlo. Pojava njegova u istoriskom razvoju srpske umetničke pripovetke pominjaće se, po rečima naše narodne pesme, »kao lijep u godini danak«. —

Svetolik Ranković (1862—1899), takodjer profesor beogradski, bio je u pripoveci kao i u stručnom bogoslovskom školovanju sav djak ruski. Od njega imamo tri romana: Gorski Car, Seoska Učiteljica i Porušeni Ideali i oko dvadeset pripovedaka. Romani njegovi iznose novinu svoje vrste: on ne propušta u životu svojih junaka ni jedan momenat, koji pomaže, da se oni razviju u romanu onako, kakvi su i u prirodi, t. j. sa svima mahnama i vrlinama ljudskim. Bez sumnje i po pravcu svoga literarnoga školovanja, ali svakako i zbog porušenoga zdravlja Ranković je učinio, da u njegovim romanima treba skinuti dosta pesimizma, kako bismo dobili verniju sliku. —

I ako dolazi u red mladih ljudi, i ako se i ove godine javljao pripovetkom, ipak u grupu novijih (a ne najnovijih) pripovedača treba ubrojati i Branislava Dj. Nušića, obilatoga pisca pripovedaka, putopisa i drama (njegov Knez od Semberije, preveden je prošle godine u »Ljub. Zvonu«). On je počeo još u doba, koje je dalo ranije pomenute pisce, a mnogo pre Vukićevića i Rankovića. I ne samo to — već je u tim prvinama najbolje obeležen dar pripovedački, koji se i sada, po odredjenom maniru, kreće na polju humora i satire. Za ovima nastupa kolo najnovijih pripovedača, na čiji pomen sada prelazimo.

(Konec prihodnjič.)

Pod tvojim oknom drevje je šumelo . . .

Pod tvojim oknom drevje je šumelo,
skrivnostno govorilo med seboj;
čaróbnno njega cvetje je duhtelo
in šepetalo tiho nad menoj . . .

Mirú iskál sem srcu v tihi noči, da bi srcé na tvojih prsih smelo
poljá obdajal me je vedri zrak; drhté izliti svojih solz nebroj . . .
nikjer utešiti bol ni bilo moči Pod oknom pa je drevje le šumelo
in k tebi sem obrnil svoj korak, in šepetalo tiho nad menoj . . .

M—y.